

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον η υπογραφή προβλέπεται από τη σύμβαση.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους

Σειρά: Προσωπογραφίες

Μαρία Σκιαδαρέση, *Τα χρόνια της φωτιάς – Κωνσταντίνος Κανάρης*

Εικονογράφηση: Κατερίνα Βερούτσου

Διορθώσεις: Λένια Μαζαράκη

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Δ. Μάστορης

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη) και Μαρία Σκιαδαρέση, 2006

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2006

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάρτιος 2007

Πρώτη αναμορφωμένη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάρτιος 2021

ΚΕΤ Δ454 ΚΕΠ 126/21 ISBN 978-960-16-9251-7

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΥΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Μαρία Σκιαδαρέση

Τα χρόνια της φωτιάς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Εικονογράφηση: Κατερίνα Βερούτσου

Ήταν γελαστό εκείνο το ανοιξιάτικο πρωινό του 1861. Ένα ανάλαφρο αεράκι ακολουθούσε τη μοίρα του ρωσικού στόλου, που κατέβαινε αργά το Αιγαίο. Γύρω στο μεσημέρι τα πλοία πέρασαν το Σούνιο κι έβαλαν ρόταⁱ για το λιμάνι του Πειραιά. Δυο μερόνυχτα θα έμεναν αγκυροβολημένα εκεί, όσο ν' ανεφοδιαστούν τα καράβια και να ξεμουδιάσουν τα πληρώματα.

Πάνω στη ναυαρχίδα, το μεγαλύτερο πλοίο απ' όλα, ο ναύαρχος Σεστακόφ κι οι αξιωματικοί έφτιαχναν το πρόγραμμα της σύντομης παραμονής τους στην Ελλάδα. Ένα κλιμάκιοⁱⁱ απ' αυτούς θα ανέβαινε στην πρεσβεία τους στην Αθήνα, όπου θα συναντούσε τον πρέσβη Οζερόφ, ενώ ο ναύαρχος με δυο ανώτερους αξιωματικούς θα επισκεπτόταν εθιμοτυπικάⁱⁱⁱ το Υπουργείο Ναυτικών της Ελλάδας. Το από-

i. ρότα: πορεία του πλοίου.

ii. κλιμάκιο: τμήμα συνόλου, μέρος μεγαλύτερης, οργανωμένης ομάδας.

iii. εθιμοτυπικά: σύμφωνα με τους κανόνες της εθιμοτυπίας (εθιμοτυπία: το σύνολο των κανόνων συμπεριφοράς που εφαρμόζονται σε επίσημες περιστάσεις, π.χ., διπλωματικές σχέσεις, τελετές κ.ά.).

γευμα της άλλης μέρας η μικρή φλότα¹ θα 'βαζε πλώρη για Μαύρη Θάλασσα.

Ο ήλιος είχε κατέβει αρκετά κι έλαμπε σαν πυρωμένο μέταλλο στη δύση, όταν τα ρωσικά καράβια έριξαν άγκυρα στο λιμάνι κι οι ναύτες βγήκαν στην ξηρά να βολτάρουν, να δουν τον τόπο.

Δε χρειάστηκε ν' ανεβούν στην πρεσβεία τους οι Ρώσοι ναυτικοί. Ο πρέσβης Οζερόφ, ενημερωμένος για την άφιξη των караβιών της πατρίδας του, έσπευσε να τα προϋπαντήσει, κατεβαίνοντας ο ίδιος στον Πειραιά. Το σούρουπο τον βρήκε πάνω στη ναυαρχίδα. Στο δείπνο που ο ναύαρχος παρέθεσε προς τιμήν του, αφού συζητήθηκαν πολλά και διάφορα, η κουβέντα ήρθε στα πολιτικά πράγματα της Ελλάδας.

«Δύσκολη η κατάσταση για τον βασιλιά Όθωνα» είπε κουνώντας το κεφάλι του ο Ρώσος πρέσβης. «Δεν τον βλέπω καλά στον θρόνο του. Ο λαός έχει ξεσηκωθεί».

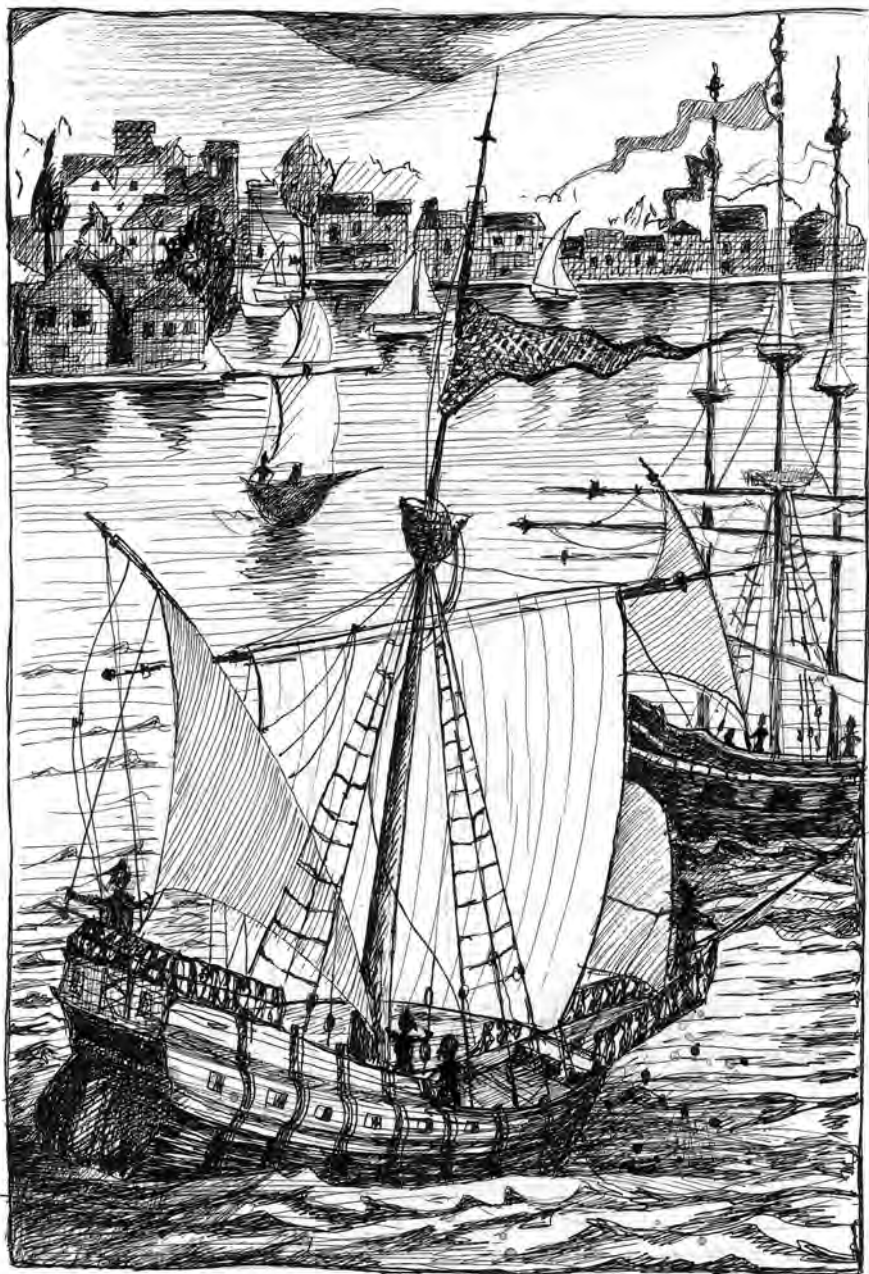
«Υπάρχουν, λέτε, πιθανότητες έξωσης του βασιλιά από τον τόπο;»

«Φοβούμαι πως τα πράγματα εκεί οδηγούν».

«Τι συμβαίνει δηλαδή;»

«Είναι τόσο πολλά, που θα 'πρεπε να μιλάμε όλη τη νύχτα. Το μόνο που μπορώ να πω αυτή τη στιγμή είναι πως το πα-

1. φλότα (ιταλ. flotta): ο στόλος.

λάτι έχει γίνει πια αβάσταχτο για ανθρώπους που ονειρεύονται μια Ελλάδα σύγχρονη. Να, ας πούμε η περίπτωση Κανάρη. Αφού κατάφερε ο βασιλιάς κι ήρθε σε ρήξη μ' αυτόν τον άνθρωπο, για τον οποίο όλοι έχουν να πουν έναν καλό λόγο μέσα κι έξω από την Ελλάδα, μπορείτε να μαντέψετε τη γενικότερη πολιτική του Όθωνα και των κυβερνήσεων που αυτός υποστηρίζει».

«Α! Ο Κανάρης! Και τι δεν έχω ακούσει γι' αυτόν. Ζωντανός θρύλος! Αλήθεια, πόσων ετών είναι τώρα;»

«Πρέπει να 'ναι γύρω στα εβδομήντα, μα κρατιέται πολύ καλά. Λεβέντης ως τα γεράματα!»

«Ομολογώ πως πολύ θα ήθελα να τον γνωρίσω».

«Δε νομίζω πως είναι δύσκολο, κύριε ναύαρχε. Δεν έχουμε παρά να τον επισκεφτούμε».

«Γνωρίζετε το σπίτι του;»

«Ποιος δεν ξέρει το ταπεινό σπίτι του ναυάρχου λίγο πιο έξω από την Αθήνα».

«Ταπεινό είπατε;»

«Μα ναι! Ο Κανάρης είναι άνθρωπος απλός, απεχθάνεται την επιδεικτική ζωή.¹ Άλλωστε, ποτέ δεν προσπάθησε να χρησιμοποιήσει τη φήμη του ούτε για να πλουτίσει ούτε για ν' αποκτήσει αξιώματα και τίτλους. Δεν είναι τυχαίο που παραμένει ένας ζωντανός θρύλος, όπως πολύ σωστά τον χαρακτηρίσατε. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός τον σέβεται τόσο πολύ».

«Κι όχι μόνο αυτός».

«Έχετε δίκιο. Εγώ τον εκτιμώ αφάνταστα και χαίρομαι να κουβεντιάζω μαζί του».

Έλαμψε το πρόσωπο του Ρώσου ναυάρχου.

«Να, λοιπόν, που θα έχετε την ευκαιρία να τον ξανασυναντήσετε. Το πήρα απόφαση· θα επισκεφτούμε τον Κανάρη στο σπίτι του επισήμως και θα του αποδώσουμε τιμές».

«Συμφωνώ να τον επισκεφτούμε, όμως ως προς την απόδοση τιμών¹ φοβούμαι πως θα διαφωνήσω. Πρόκειται για άνθρωπο πολύ απλό, όπως σας είπα, δε νομίζω πως του αρέσουν οι επισημότητες».

«Μα δεν πρόκειται για τίποτα κραυγαλέο. Απλώς, θα πάμε σπίτι του με τη συνοδεία ενός αξιωματικού και τεσσάρων στρατιωτών, ντυμένοι με τις επίσημες στολές μας κι εμείς κι εσείς, κύριε πρέσβη. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε για να δείξουμε τον θαυμασμό και την εκτίμησή μας σ' αυτόν τον άνθρωπο, που, στο κάτω κάτω, είναι ένα κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας της Ευρώπης. Κι αυτό δεν το λέω μονάχα εγώ· το γράφουν, χρόνια τώρα, οι μεγαλύτερες ευρωπαϊκές εφημερίδες».

«Σύμφωνοι τότε. Πείτε μου μόνο για πότε να το κανονίσω, γιατί ξέρω πως το πρόγραμμά σας είναι πολύ πιεσμένο. Έχετε να επισκεφτείτε και τον υπουργό των Ναυτικών».

1. απόδοση τιμών: επίσημη εκδήλωση αναγνώρισης και σεβασμού προς κάποιον.

«Θ' ανεβούμε στον ναύαρχο αύριο το πρωί, στις εννέα. Η επίσκεψη στο υπουργείο μπορεί να περιμένει. Ο Κανάρης είναι σοβαρότερη υπόθεση από οποιοδήποτε υπουργείο, κύριε Οζερόφ, δε νομίζετε;»

Ο Κωνσταντίνος Κανάρης, ο θρυλικός μπουρλοτιέρης του Αγώνα, που υμνήθηκε από τους ποιητές του καιρού του περισσότερο από κάθε άλλον, έγινε για τον ελληνισμό το σύμβολο του αδούλωτου φρονήματος. Μαζί με το πυρπολικό, αυτό το ιδιαίτερο όπλο που απαιτούσε ευφύια και παλικάριά, συμβολίζει τον ηρωισμό και την ψυχραιμία που είχε ανάγκη η Επανάσταση για να επικρατήσει.

Εδώ, γέροντας πια, προσκεκλημένος στη ναυαρχίδα των Ρώσων, αφηγείται τα θρυλικά του κατορθώματα στη θάλασσα στους αξιωματικούς και στους ναύτες του πλοίου, που κρέμονται από τα χείλη του.

«Γλέφαμε μέσα στη νύχτα σαν τ' αερικά. Κάποτε φτάσαμε τόσο κοντά, που βρέγαμε την κίνηση γάνω στα καράβια κι ακούγαμε τις φωνές. Μηροστά μας δέκα δωδέκα φρεγάτες και τριώ γίω ένα ντερίνι δέορατο, τρηχμένο στα φώτα, με κόμμο απάνω του μιλιούνι! Αυτή δα 'ναι η καπιτάνα, είπα μέσα μου κι αναρίχθηα. Αστραφταν τα δυο της καταστρώματα κι άντρες χρυσοφορέμενοι περιδιάβαιναν απάνω της».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ISBN: 978-960-16-9251-7

9 789601 692517

Βοηθ. κωδ. μηχ/σης 13251